

BUKET ANLATIYOR

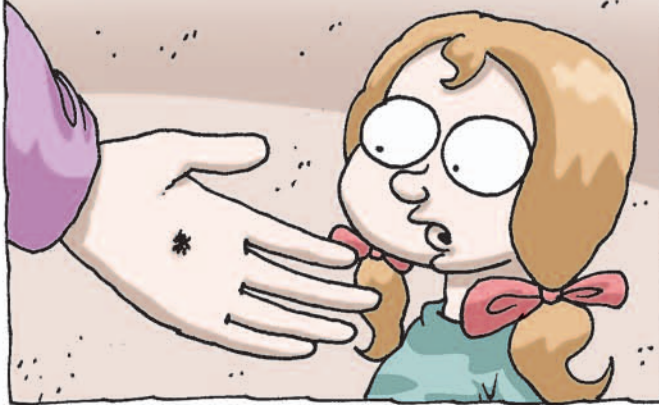
Hiç bitlendiniz mi? Aslında kimse bunu söylemek istemez çünkü bitlenmek utanç verici bir şey gibidir... Oysa herkesin başına gelebilmiş. Ne kadar temiz olduğunuzla bir ilgisi yokmuş. Okul servisinde oturduğunuz koltuğun baş koyma yerinden bile bulaşabilmiş örneğin.

Geçen sabah gördüğüm sahne beni şaşırttı. Annem son derece dikkatli bir şekilde, bir elinde tarak, diğerinde büyüteç, Burak'ın saçlarını inceliyordu.

Uzun araştırması bir sonuç vermiş olacak ki, annem bulduğu şeyi göstermek için beni çağırıyor. Yanına gittiğimde neler döndüğünü anladım. Burak bitlenmişti.

Akşam yemekte Burak, uzun uzun ne kadar sık yıkandığından, ne kadar temiz olduğundan söz ediyordu. Babam küçükken kendisinin de bitlendiğini söyledi. Dedem hemen elinden tutup berbere götürmüştü ve saçlarını üç numara kestirmişler.

Burak bunu duyunca çok oldu elbette. Her gün dakikalarca zaman ayırıp şekillendiği saçlarını kısacık kestirme fikri onu çok korkuttu... Ertesi sabah babamla berbere giderken yüzündeki ifadeden de anlayabilirsiniz bunu...

Berber dönüşü Burak'ı ortaya çıkarmak çok zor oldu. Tüm ısrarlara rağmen başındaki bereyi çıkarmıyordu. Dokunsanız ağlayacak gibiydi. Daha çok sinirleneceğini tahmin ederek ben hiç karışmadım. Bu görevi anneme devrettim.

Annem sonunda Burak'ı ikna etti ve başındaki bereyi çıkarttırdı. Bere hemen çöpe giderken, ben de kardeşlik görevimi yapıp kıkırcayı bastım elbette. Ne yapayım, kendimi tutamadım.

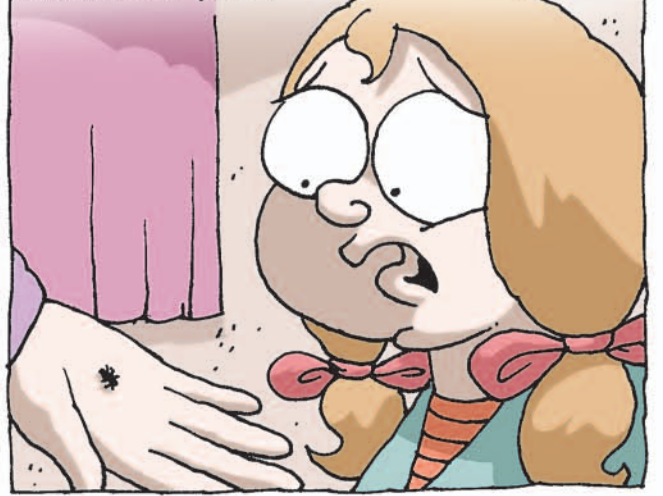
Büyütecî ve tarağıyla araştırmalarına devam eden annem, bir yandan da beni uyarıyordu. Uzaktan da olsa kıkırcamaların Burak'ın sinirlerini yıpratıyor olmalıydı.

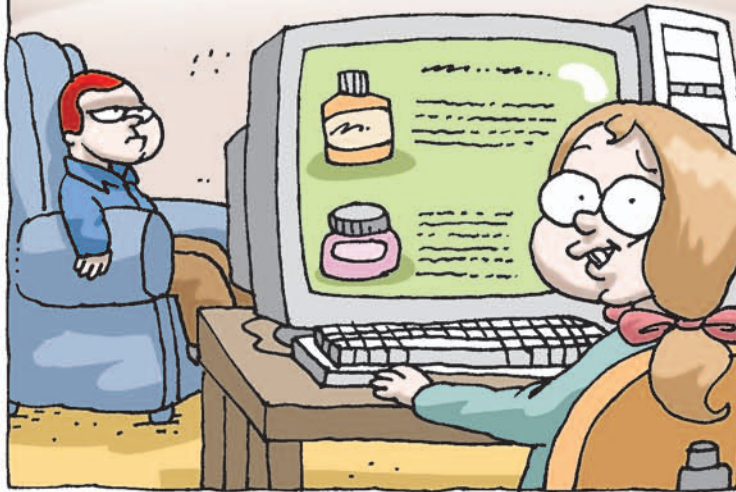
Aradan birkaç gün geçti. Burak'ın kontrolleri ve tedavisi sürüyordu. Bir yandan da ailecek bitlenme üzerine bilgi sahibi oluyorduk. İnternetten konuyla ilgili bir yazı okurken korktuğum başıma geldi. Birden kaşınmaya başladım!

Hemen solğu annemin yanında aldım. Annem kötü haberi vermekte gecikmedi. Ben de bitlenmişim! Nasıl olur diye düşünürken, Burak'ın kullandığı tarağı kullanmış olabileceğim aklıma geldi. Nasıl bu kadar dikkatsiz davranabilmişim?!

Bu haberin Burak için komik olduğu kadar üzüntü verici bir yanı oldu. Üzüntü verici yanı şuydu: Öğrendiğimiz kadarıyla saçlarımızı kestirmek zorunda değiliz ve yeni çıkan ilaç ve şampuanlarla tedavi olmak mümkünmüş.

Bunu Burak'a alıştırma alıştırma söyledik elbette... Sonrasında, kullandığımız ve temas ettiğimiz eşyalardan yıkanabilenler yıkandı. Yıkanamayanlar iyice süpürülüp temizlendi. Bir süre onlara kimse dokunmadı. Ben de Burak'a gülmekten vazgeçtim. Babam yemekte Burak'tan tuzluğu isterken "hey üç numara, tuzluğu uzatır mısın?" demeseydi belki de hiç gülmeyecektim.

